

1. И снова я поднял глаза мои и увидел: вот муж, у которого в руке землемерная вервь.
УПО:(2-5) І звів Я очі свої та й побачив, аж ось муж, а в його руці мірничий шнур.
KJV: I lifted up mine eyes again, and looked, and behold a man with a measuring line in his hand.

2. Я спросил: куда ты идешь? и он сказал мне: измерять Иерусалим, чтобы видеть, какая широта его и какая длина его.
УПО:(2-6) І сказав я: Куди ти йдеш? А він відказав мені: Щоб зміряти Єрусалим, щоб побачити, яка ширина його та яка довжина його.
KJV: Then said I, Whither goest thou? And he said unto me, To measure Jerusalem, to see what is the breadth thereof, and what is the length thereof.

3. И вот Ангел, говоривший со мною, выходит, а другой Ангел идет навстречу ему,
УПО:(2-7) Аж ось Ангол, що говорив зо мною, виходить, а навпроти нього виходить Ангол інший.
KJV: And, behold, the angel that talked with me went forth, and another angel went out to meet him,

4. и сказал он этому: иди скорее, скажи этому юноше: Иерусалим заселит окрестности по причине множества людей и скота в нем.
УПО:(2-8) І сказав він до нього: Біжи, говори цьому юнакові, кажучи: Невкріплений буде Єрусалим через многість людей та худоби в середині його.
KJV: And said unto him, Run, speak to this young man, saying, Jerusalem shall be inhabited as towns without walls for the multitude of men and cattle therein:

5. И Я буду для него, говорит Господь, огненною стеною вокруг него и прославлюсь посреди него.
УПО:(2-9) А Я стану для нього, говорить Господь, огняним муром навколо, і стану славою в середині його.
KJV: For I, saith the LORD, will be unto her a wall of fire round about, and will be the glory in the midst of her.

6. Эй, эй! бегите из северной страны, говорит Господь: ибо по четырем ветрам небесным Я рассеял вас, говорит Господь.

УПО:(2-10) Горе, горе, втікайте з північного краю, говорить Господь, бо на чотири небесні вітри розпоросу Я вас, промовляє Господь.

KJV: Ho, ho, come forth, and flee from the land of the north, saith the LORD: for I have spread you abroad as the four winds of the heaven, saith the LORD.

7. Спасайся, Сион, обитающий у дочери Вавилона.

УПО:(2-11) Горе, втікай до Сіону, мешканко дочки Вавилону!

KJV: Deliver thyself, O Zion, that dwellest with the daughter of Babylon.

8. Ибо так говорит Господь Саваоф: для славы Он послал Меня к народам, грабившим вас, ибо касающийся вас касается зеницы ока Его.

УПО:(2-12) Бо так промовляє Господь Саваот: Для слави послав Він мене до народів, що вас грабували, бо хто вас доторкується, той доторкується до зірця Його ока.

KJV: For thus saith the LORD of hosts; After the glory hath he sent me unto the nations which spoiled you: for he that toucheth you toucheth the apple of his eye.

9. И вот, Я подниму руку Мою на них, и они сделаются добычею рабов своих, и тогда узнаете, что Господь Саваоф послал Меня.

УПО:(2-13) Бо ось тільки махну Я своєю рукою на них, і для їхніх рабів вони здобиччю стануть, і пізнаєте ви, що Господь Саваот мене вислав.

KJV: For, behold, I will shake mine hand upon them, and they shall be a spoil to their servants: and ye shall know that the LORD of hosts hath sent me.

10. Ликуй и веселись, дщерь Сиона! Ибо вот, Я приду и поселюсь посреди тебя, говорит Господь.

УПО:(2-14) Співай же та тішся, о дочко Сіону, бо ось Я приходжу та перебуватиму посеред тебе, говорить Господь!

KJV: Sing and rejoice, O daughter of Zion: for, lo, I come, and I will dwell in the midst of thee, saith the LORD.

11. И прибегут к Господу многие народы в тот день, и будут Моим народом; и Я поселюсь посреди тебя, и узнаешь, что Господь Саваоф послал Меня к тебе.

УПО:(2-15) І дня того прилучаться люди численні до Господа, і стануть народом Мені, а Я перебуватиму посеред тебе, і довідаєшся, що Господь Саваот мене вислав до тебе.

KJV: And many nations shall be joined to the LORD in that day, and shall be my people: and I will dwell in the midst of thee, and thou shalt know that the LORD of hosts hath sent me unto

thee.

12. Тогда Господь возьмет во владение Иуду, Свой удел на святой земле, и снова изберет Иерусалим.

УПО:(2-16) І Юду, спадок Свій, посяде Господь на святій землі, і вибере Єрусалима Він ще!

KJV: And the LORD shall inherit Judah his portion in the holy land, and shall choose Jerusalem again.

13. Да молчит всякая плоть пред лицом Господа! Ибо Он поднимается от святого жилища Своего.

УПО:(2-17) Замовчи ж, всяке тіло, перед Господнім лицем, бо Він пробудився з мешкання святого Свого!

KJV: Be silent, O all flesh, before the LORD: for he is raised up out of his holy habitation.